

Comité Wijkverbetering
Spaarndammerbuurt

Spaarndammerstraat 143
tel: 82.58.53

Wijkopbouworgaan
'Spaarndam'

Polanenstraat 174
tel: 82.97.73

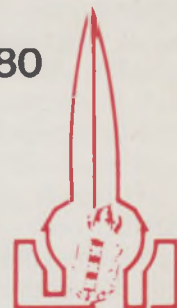
Redactie: G. de Jager
B. Morriën

R. Porcelijn
A. v. Workum

Met ondersteuning van:

T. Lute (tekeningen)
T. Omloo (fotografie)

H. Steinberg
I. de Wilde

WE ZIJN HET ZAT

Met de leefbaarheid, het welzijn en de voorzieningen in de buurt is het slecht gesteld. De stadsvernieuwing gaat voort, maar de realisering van een aantal onderwijs- en welzijnsvoorzieningen stagneert.

Voor de buurt is bijna tien miljoen beschikbaar, voor projecten die door onwil van de kant van de gemeente niet van de grond komen.

De achterstand die optreedt in de uitvoering van het Meerjarenprogramma bedraagt nu gemiddeld zo'n vijf jaar.

De buurt heeft daarop besloten alle overleg met de gemeente over de aanpak van nieuwe zaken stop te zetten; eerst moet er maar eens duidelijkheid komen dat er door de gemeente ook écht gewerkt wordt aan verbetering van de leefbaarheid in de buurt.

ACTIEVERGADERING

Op 12 februari j.l. vond op initiatief van het dagelijks bestuur van het Wijkopbouworgaan een actievergadering plaats in het Polanentheater waar méér dan veertig mensen uit verenigingen, scholen, buurthuis, Polanentheater, kinderdagverblijf en peuterspeelzaal hun ongenoegen uitspraken over de gang van zaken. Wat bleek?

Ten eerste dat de meeste gebouwen in de buurt zo hard aan vernieuwing toe zijn dat verder uitstel van renovatie, nieuwbouw of herhuisvesting onaanvaardbaar is.

Het kinderdagverblijf aan de Houtmankade kampt met lekkages en is wegens brandonveiligheid afgekeurd. De Elizabeth- en Paulusschool wachten al tien jaar lang op een nieuwe school en al even lang wordt er aan noodzakelijk onderhoud niets meer gedaan. Voor de ouders is de maat echter vol. Tien jaar wachten is genoeg, daar mag geen jaar meer bijkomen.

GEBREK AAN RUIMTE

Ten tweede bleek het volstreekte gebrek aan ruimte voor alle voorzieningen tijdens en na vernieuwing of verbouwing.

Misschien worden een aantal verenigingen zelfs de buurt uitgesaneerd als er voor hen geen oplossing komt. In het buurthuis op het Zaandammerplein kunnen Tavenu, boksschool Kneppers, judovereniging Yu-Ai en de CPN niet meer terugkeren.

Na de verhuizing van de Hebronschool is er voor de gymnastiekzalen

Na de verhuizing van de Hebronschool is er voor de gymnastieklessen en de peuterspeelzaal geen plaats meer.

Op de vergadering bleek dat alle groepen die om ruimte verlegen zitten naar de oude Van Noordschool af werden gestuurd. Alsof die een oplossing voor alle problemen kan bieden!

Vertraging

De derde doorn in het oog zijn de voortdurende vertragingen, om welke reden dan ook, met alle gevolgen van dien.

Het schoolplein aan het Zaandam-

merplein staat al jarenlang, doelloos leeg, op renovatie voor het buurthuis te wachten. Het Polanentheater moet per 1 april haar deuren sluiten omdat de situatie onhoudbaar is, terwijl de verbouwingsplannen die voor begin dit jaar moesten zijn op uitvoering liggen te wachten.

De speeltuinvereniging Spaarndammerkwartier aan het Zaandammerplein wacht al jarenlang op renovatie van de speeltuinen en vernieuwing van het clubgebouw.

Toezeggingen van de gemeente

En als laatste punt en waarschijnlijk het belangrijkste willen we nog het toegezegde geld noemen.

De Spaarndammerbuurt heeft 4 miljoen geëist en 3 miljoen toegezegd gekregen uit een subsidiepot voor achterstandsgebieden (Bijzonder Regionaal Welzijnsbeleid), maar de gemeente heeft zich nog steeds niet uitgesproken over de definitieve verdeling van dat geld, terwijl de projecten voor het einde van dit jaar moeten worden uitgevoerd.

Allerlei zinvolle activiteiten wachten op dat geld.

Onder andere Volwassenen op Herhaling, de Kinderboerderij Spaarndam, een Dependance van de bibliotheek in de Zeeheldenbuurt, een taaldrukwerkplaats in het Polanentheater, inrichting van het Turfschip en... ga zo maar door!

Extra-faciliteiten in verbouwingsplannen, o.a. een lift en verbouwing van de zolderverdieping van zowel Polanentheater als Buurthuis, kunnen daardoor misschien niet meer gerealiseerd worden.*

Wat het ook zijn mag, gebrek aan ambtelijke coördinatie, onenigheid tussen de diensten, financiële onduidelijkheid, stagnatie in de bestuurlijke en politieke besluitvorming, aan de achterstanden moet gewerkt worden. Als de Spaarndammerbuurt achterstandsgebied is, wordt het tijd dat we eens een keertje inlopen.

* Om de exploitatie van het buurthuis rond te krijgen wordt zelfs geëist dat er drie krachten ontslagen moeten worden. Dadelijk staat er een gebouw en moet het weer dicht omdat er geen personeel meer is.

ACTIE NOODZAKELIJK

Er is in de buurt al heel wat gerealiseerd zoals de Spaarndammerschool het verzorgingshuis, en de sporthal en de bibliotheek die dit jaar opgeleverd worden. Maar het is nu zaak dat de andere plannen niet onder de druk van bezuinigingen de ijskast ingaan.

Op de actievergadering werd besloten om voor alle problemen een oplossing te zoeken, in de buurt met elkaar, en oplossingen te eisen van de kant van de gemeente.

Alle goedgekeurde plannen moeten nu ook daadwerkelijk uitgevoerd worden, uit de ene subsidiepot of uit

de andere. Maar het mag niet zo zijn dat we voor het ene plan moeten inleveren.

Op de wijkraadsvergadering van 13 mrt. j.l. zijn alle oplossingen op een rijtje gezet en is besloten over de problemen, vertragingen en oplossingen een zwartboek samen te stellen.

Op woensdag 26 maart wordt in een demonstratieve actie dit zwartboek aangeboden aan de gemeenteraad. Vertrek: Domela Nieuwenhuisplantsoen, 18.30 uur.

En laten ze hier nu ook eens wat aan doen!

ONDERZOEK STOOKKOSTEN ZAANDAMMERPLEIN E.O.

Op dit moment voeren de bewoners van de gemeentewoningen op het Zaandammerplein al ruim drie jaar onafgebroken actie!!!

Op vele wijzen is de gemeente duidelijk gemaakt dat de gevolgen van foute beslissingen niet op de bewoners verhaald mogen worden.

Maar zoals we vaker zien: **GELIJK HEBBEN IS NOG IEST ANDERS ALS GELIJK KRIJGEN.**

Kortom: het laatste jaar was er sprake van stagnatie in het overleg, waardoor er weinig positiefs te vertellen viel.

De Huurdersvereniging heeft daarom in november 1979 besloten dat er maar eens iets moest gebeuren om dat **gelijk ook te krijgen...**

Hoe dan ook: **de impasse moest doorgebroken worden.**

De bewoners hebben toen opdracht gegeven aan de Stichting Woon-/Energie uit Gouda om een aantal belangrijke vragen op deskundige wijze te beantwoorden, nl.:

— Wat is de oorzaak van de verschillen in stookkosten per maand als we blok-c.v. met individuele-c.v. vergelijken?

— Op welke wijze kunnen deze verschillen drastisch omlaag worden gebracht?

Begin maart heeft de Stichting haar rapport afgeleverd, nadat het een

aantal keren met de huurdersvereniging doorgepraat was. In het rapport staan een groot aantal zeer nuttige opmerkingen, die niet alleen voor het Zaandammerplein e.o. gelden. Maar, en dat is het belangrijkste, het rapport onderstreept talloze malen dat de bewoners voor een rechtvaardige zaak strijden!

Tenslotte wordt voor vele argumenten van de Huurdersvereniging zeer veel hard cijfermateriaal geleverd.

kortom: Het rapport is een belangrijke versterking van onze actie.

Op maandag 10 maart is het rapport besproken in een bomvol Speeltuin-gebouw op het Zaandammerplein.

Op deze avond waren ook raadsleden van CDA, CPN en de PvdA aanwezig. Zij waren geïmponeerd door het vakwerk dat was geleverd. Zij zegden toe dat ze het rapport aan de orde zullen stellen in de Gemeenteraad.

vlg. pag. 2

vlg. pag.1

Op donderdag 13 maart heeft een deputatie van de bewoners het rapport aangeboden aan wethouder Schaeffer, in aanwezigheid van dhr. Beekhuis, directeur van het Gemeentelijk woningbedrijf.

Zij vonden het een gedegen rapport en zegden toe dat het op een serieuze wijze door de gemeente zal worden behandeld!

Met name zei Schaefer dat het rapport betrokken zal worden bij het voorstellen van maatregelen waarover de Gemeente binnenkort zal beslissen. Bovendien stelde Schaefer voor om **gezamenlijk** (dwz. door Gemeente + Huurdersvereniging) het rapport op het ministerie aan te bieden. Dit als vervolg op een brief die ook gezamenlijk al in juni 1979 naar Den Haag is gestuurd. Den Haag zal immers óók geld voor bv. isolatie moeten geven.

Van de kant van de Huurdersvereniging werd tenslotte opgemerkt dat de cijfers hadden aangetoond, dat zelfs in de zeer strenge winter 78/79 de bewoners er alles aanhadden gedaan om zorgvuldig met de energie om te springen. De deputatie stelde dat de Gemeente en Den Haag aan de beurt zijn om met concrete maatregelen te komen.

Schaefer zegde daarop toe dat hij voor de bouwvakvakantie met een uitgewerkt voorstel zal komen.

U ziet: Het doel van het rapport, nl. het doorbreken van de impasse is al ruimschoots bereikt. Er is weer aandacht voor een oplossing van onze stookkostenproblemen.

Ook nu weer blijkt dat de eisen van de bewoners gerechtvaardigd zijn.

NU MOETEN DE RESULTATEN KOMEN.

DE ACTIE GAAT DOOR: DE TOTALE WOONKOSTEN MOETEN OMLAAG.

Wij houden u op de hoogte.

Bestuur Huurdersvereniging
'SPAARNDAM'.

START SPOORZICHT

1 februari 1980 wilde men met slopen van start gaan en dat lukt vrij aardig. Op enkele bewoners na, is iedereen vertrokken. Maar ook deze mensen zullen niet lang meer in Spoorzicht blijven wonen: Het Schip is opgeleverd; de gekraakte wisselwoning wordt ontruimd; de wethouder beslist of mevrouw Hoff op haar woning mag terugkeren. Als alles een beetje verloopt zoals men gepland heeft, zal begin 1981 het complex gerenoveerd worden opgeleverd. De bewoners die terugkeren in het Complex zullen voor een vergadering op maandag 25 februari a.s. in het Hebron-gebouw aan de Polanenstraat worden uitgenodigd. Daar worden de tekeningen nog eens goed bekeken en de definitieve woning van terugkeer vastgelegd.

Inmiddels heeft de Huurcommissie in 56 van de 60 gevallen de huurverhoging van 1978 niet redelijk genoemd. Helaas zijn er 4 gevallen die waarschijnlijk wel de huurverhoging zullen moeten betalen. Hun klachten werden ongegrond verklaard. Zij zelf beslissen of ze in hoger beroep zullen gaan. *Van de anderen hebben, degenen* die nu al definitief naar een andere woning zijn gegaan, géén huurschuld meer; degenen die naar een wisselwoning zijn gegaan ook niet en zij betalen slechts de oude huur (en niet de huur die eigenlijk voor de woning geldt!).

Dit was het weer. Tot de 25ste!

Tineke Groot

'HET KAN VERKEREN, ZEI BREERO'

De oproep aan de buurtbewoners in 'Aktiekrant nr. 7/79' om protest aan te tekenen tegen de verhoging van de aardgasprijzen, is mij uit het hart gegrepen.

Evenzo, dat onze gemeenteraad gedwongen moet worden zich ook tegen deze verhogingen uit te spreken en natuurlijk ook in die zin op te treden.

Het valt dan ook toe te juichen dat de buurtafdelingen van vijf politieke partijen deze oproep mede ondertekenen, maar... hoe valt echter het volgende te rijmen.

Op 12 december '79 diende de CPN-gemeenteraadsfractie een motie in waarin gevraagd werd om afwijzing van de twee tariefsverhogingen, die in 1980 doorgevoerd zouden worden en opnieuw met de regering te gaan onderhandelen.

De motie werd alleen ondersteund door de PSP en CPN.

Dankzij het tegenstemmen van de PvdA-, PPR- en D'66-fractie werd de motie verworpen, natuurlijk tot groot genoegen van CDA en VVD.

Het motief van de tegenstemmers?

Er valt toeh niet te ontkomen aan de uitvoering van de regeringsbesluiten.

Pot voor meneer!

P. H. Curière,
oud-voorz. CWS

WAARSCHUWING AAN DE LEZERS

INCASSO-GIRO? NEE DANK U!

Dat Gemeentegiro en Postgiro voortaan één bedrijf zijn, heeft ook gevolgen voor de huurders van verenigingswoningen en van gemeentewoningen. De vertrouwde periodieke overschrijving van de huur op de manier van de Gemeentegiro wordt veranderd. Het heet voortaan incasso-giro. Het systeem is iets anders, maar voor de huurders maakt het geen verschil.

Door het invullen van een kaartje machtigt hij zijn corporatie of het Gemeentelijk Woningbedrijf maandelijks de huur af te schrijven. Die machtigingskaarten gaan de corporaties binnenkort versturen. Daarna blijft voor hem alles bij het oude. Ols hij het met een afschrijving niet eens is, dan kan hij een briefje naar de giro sturen, die dan het geld zonder meer terug stort op zijn rekening. Men kan die opdracht ook telefonisch doorgeven.

Als hij zijn incasso-opdracht wil opzeggen, dan hoeft hij alleen een briefje naar de verhuurden te zenden.

Bovenstaande mededeling stond in het februari-nummer van 'Onder Dak', het orgaan van de Amsterdamse woningbouwvereniging.

Het systeem van periodieke overschrijving, waarbij de huurder zijn girokantoor machtigt elke maand een bepaald bedrag over te maken op rekening van zijn huiseigenaar, wordt — als de woningbouwvereniging hun zin krijgen — vervangen door een systeem waarin de huurders zijn huisbaas machtigt om elke maand een door die huisbaas zelf te bepalen bedrag van zijn rekening af te laten halen. Dat betekent bijv. bij de jaarlijkse huurverhoging dat zonder meer het verhoogde bedrag wordt overgemaakt, terwijl daar bij de periodieke overschrijving een nieuwe machtiging van de huurder voor nodig was. Weigering van huurverhoging wordt zo een moeilijke zaak. Ook kun je je voorstellen dat verhuurders het in hun hoofd halen om andere betalingen dan de huur in één moeite door te innen zonder de huurder erin te kennen. Ze hebben immers machtiging om een zelf te bepalen bedrag te innen.

Ons advies: Betaal alleen periodieke overschrijving giro.

In het stukje wordt de indruk gewekt dat de postgiro niet over een mogelijkheid tot periodieke overschrijving zou beschikken. Bij navraag bleek dit echter wel het geval te zijn. De PTT wist via inlichtingennummer 0017 ook nog te vertellen dat de fusie tussen post- en gemeentegiro pas in 1983 een feit zal zijn en dat tot die tijd de gemeentegiro alle vertrouwde diensten zal blijven verrichten.

Het is de woningbouwvereniging niet kwalijk te nemen dat zij de makkelijkste manier kiezen om de huur binnen te krijgen. Het is echter hoogst bedenkelijk als ze in hun publicaties **een verkeerde voorstelling van zaken** geven. De indruk dringt zich op dat ze reeds hebben voorzien dat een groot aantal mensen zal weigeren op deze manier hun huur te betalen en dat ze op deze manier proberen dat aantal zoveel mogelijk te beperken.

Over de methode om door middel van een brief of telefoontje de storing te blokkeren valt weinig uit ervaring te vertellen, maar het valt te betwijfelen of op die manier het bedoelde effect (terugstorting) zonder meer bereikt zal worden.

per acceptgirokaart of en vergeet de incasso-

WONINGBOUWVERENIGING DE DAGERAAD REAGEERT...

...op het stukje van een bewoner van de Dageraad in de Aktiekrant van december 1979. Hun reactie is als volgt:

Het is ons uiteraard bekend dat de meeste van onze Oostzaanstraat-bewoners in de benedenwoningen last ondervinden van optrekkend vocht.

Inmiddels is komen vast te staan dat meerdere complexen woningen in de naaste omgeving met het zelfde euvel kampen. Een buitengewoon onaangename situatie, zeker als men bedenkt dat dit probleem erg moeilijk op te lossen blijkt te zijn, waardoor onze bewoners erg lang met deze

narigheid geconfronteerd worden.

Hoewel wij ons goed kunnen voorstellen dat onze bewoners ongeduldig worden kan men o.i. niet suggereren dat wij onvoldoende actief zijn. Seders begin 1978 zijn wij bezig om te trachten de vochtproblemen op te lossen onder andere door het injecteren van de muren met een dampdichte laag. Bij de voorbereidingen en later ook tijdens de uitvoering van deze werkzaamheden hadden wij steeds contact met onze bewonerscommissie en de betrokken bewoners.

Nadat deze injectiewerkzaamheden waren beëindigd werd helaas geconstateerd dat deze methode kennelijk

niet de oplossing voor de moeilijkheden was. De vochtverschijnselen bleven zich voordoen. In nauwe samenwerking met deskundigen van de Gemeentelijk Dienst Volkshuisvesting wordt gezocht naar een alternatieve methode welke wel een afdoende oplossing zal bieden.

Op 20 december 1979 schreven wij de bewoners dat wij op korte termijn persoonlijk overleg met hen zouden opnemen. Inmiddels worden mogelijkheden onderzocht die ons op 20 december nog niet bekend waren. Het resultaat daarvan willen wij graag tijdens het aangekondigde overleg toelichten. Wij hopen daartoe een dezer dagen met de bewoners contact te kunnen opnemen.

Echter 20 december is allang voorbij! en de bewoners hebben nog niets van De Dageraad gehoord. En dat wordt wel tijd!...

HULDE GREET

Jouw reactie op 'Renovatie is Oorlog' siert je als veteraan in de buurtstrijd. Als het een terugblik moet zijn op 10 jaar strijd in one buurt, dan valt het niet te bewonderen en zeker niet als de schrijver meent zich te moeten verbergen achter een pseudoniem. Het betreft hier immers een eerlijke en openlijke strijd.

Bij de oudere generatie komt dit pseudoniem (Jan Tabak met z'n petje) helemaal slecht over, maar daar weet schrijver kennelijk niets van.

De gekozen naam roept gedachten op aan de gehate collaborateur en huizenspeculant Tabak. Deze was er als de kippen bij om in onze buurt huizen op te kopen toen volgens de

vlg. pag. 3

hulde greet

toenmalige 'Ideeënschets 1969' de gemeente plannen had om 1500 woningen te slopen. Hiervoor in de plaats zouden parkeergarages moeten komen.
DCe naam doet ook terugdenken aan de beruchte hotel- en restaurant-eigenaar in 't Gooi, die enige jaren na de oorlog zijn hotel beschikbaar stelde voor een reünie van Duitse en Hollandse oud-SS-ers. Deze reünie is verhinderd door leden van het voormalig verzet 1940-1945.
Uitkijken dus 'Jan'. Het is beter om met open vizier te vechten en eerlijk voor je eigen naam uit te komen. Dit laatste geldt ook voor 'Manus Mens'.

Henk Curière,
verzetsgepensioneerde
1940/1945

Paas—eieren zoekwedstrijd op 6 april

Paas-Eiers-Zoekwedstrijd
op de kinderboerderij 'Spaarndam'
aan de Spaarndammerdijk

Zondag 6 april organiseert het bestuur van de kinderboerderij 'Spaarndam' een grote 'Paas-Eier-Zoekwedstrijd' op haar terrein. Aanvang 11 uur.
Wie vindt het **Gouden Ei?**
leuke prijzen. Verder het beschilderen van eieren, paardrijden, pannekoek bakken, kaasmaken enz.
Op deze dag worden de eerste kaasjes gemaakt en wel op onze, voor de buurt zo belangrijke, kinderboerderij! Het wordt voor jong en oud een bijzondere leuke dag.
Aanmelden: Elke woensdag- en zondagmiddag en natuurlijk op eerste paasdag op de Kinderboerderij of telefonisch bij het wijkopbouworgaan Spaarndam tel: 829773
Kosten voor de hele dag f 1,—
(koffie en limonade verkrijgbaar)

Dit is een brief van oom Cor, oom Nico, oom Willem en Clien

Wij zitten, met z'n vieren, in de grote caravan en drinken een kop thee. We zijn moe maar ook heel vrolijk want: in de afgelopen weken zijn bijna **DRIEHONDERD KINDEREN** bij ons op de kinderboerderij geweest.
Het was fantastisch om te zien hoe al die kinderen voor het eerst kennis maakten met onze dieren. Er werd met hooi en voer gesleept, de konijntjes werden vertroeteld, het schaap geaaid, Kazan, onze lieve waakhond, werd verrast met hondebrosjes, er werd paard gereden, en ook de ganzen, de duiven, de geit en de hangbuiszwijntjes kregen er veel nieuwe kameraadjes bij.

Wij gaven een zestigtal kinderen opleiding in het bakken en opeten van pannekoeken — tot grote vreugde of verdriet van de ouders! Tja, zo'n opleiding is natuurlijk maar een grapje — wat we echter wel serieus gaan doen dat is **kaasmaken** van onze **eigen geitenmelk**. en dat is maar één van onze vele toekomstplannen. Want de kinderboerderij mag dan gezien de belangstelling volledig geslaagd zijn er moet nog een heleboel gebeuren voordat het een echte kinderboerderij is:

- **Er moeten tegelpaden komen**
- **En speelwerktuigen voor de kinderen**
- **Een windmolen zodat er voortdurend licht in de stallen is**
- **Er moeten kooien getimmerd worden**
- **De vijver moet mooi gemaakt worden**

En zo zouden we nog wel even door kunnen gaan en daarom schrijven wij nou deze brief. We hebben al een heleboel gedaan maar nu er zoveel kinderen komen hebben we echt be-

51 JARIGE SPAARNDAMMER WORDT WEGENS RENOVATIE DE BUURT UITGEZET!

Van een kop als deze schrik je wel even. Helaas dreigt hij maar al te waar te worden. Het gaat hier niet om een persoon of een gezin, maar om de **muziekvereniging TAVENU**, die in 1929 in onze buurt werd opgericht en enkele jaren later huisvesting vond in het Schoolgebouw aan de Nova Zemblastraat, het latere **Ons Huis** en nu **Buurthuis Spaarndam**. **TAVENU** repeeteert nog steeds in dit gebouw en heeft er in de loop van de tijd een eigen 'home' opgebouwd met een eigen kantine en een flinke instrumentenopslag.

Zoals bekend wordt het buurthuis verplaatst naar het Zaandammerplein, waarna de oude gebouwen worden gesloopt om plaats te maken voor woningen. Op zich is dat een prima zaak, maar er zit wel een bedenkelijk luchtje aan de manier waarop met de huurders en met name met **TAVENU** wordt omgesprongen door de gemeente en buurthuis.
TAVENU's voorzitter **B. Veerling**: 'Het is wel teleurstellend wanneer je als vereniging zoveel jaar in een buurt functioneert met het ontwikkelen van de amateurmuziek, en je op allerlei manieren, vooral bij de jeugd op de scholen, je hobby weet te verspreiden en (jonge) mensen te activeren, je nu te horen moet krijgen dat er in je buurt geen ruimte meer is om je activiteiten voort te zetten.'

Wat is er aan de hand? Al enige jaren is bekend dat aan het Zaandammerplein de oude Spaarndammerschool wordt verbouwd tot buurthuis. In 1977 werd aan de verenigingen die in de buurthuizen zijn gevestigd, gevraagd een lijstje met wensen over de nieuwe huisvesting in te leveren. Na veel gepraat in een aantal vergaderingen over de eisen en wat daar tegenovergesteld kon worden, kon aan de wensen van een groot aantal verenigingen voldaan worden.
Eind 1979 werd duidelijk dat **TAVENU** in het nieuwe buurthuis geen plaats kon krijgen. Opslagruimte op de begane grond of 1e verdieping was niet te realiseren, terwijl voor een lift voor het vervoer van de instrumenten naar de hogere verdiepingen geen geld beschikbaar was. Verder waren er

UITNODIGING aan alle ouders en buurtbewoners van de Spaarndammer- en Zeeheldenbuurt.

Op alle kleuter- en lagere scholen wordt gedurende 6 weken een gezamenlijk Buurtproject gedaan, met als titel 'Spelen met elkaar' en 'Omgaan met elkaar'.
Op de kleuterscholen en de klassen 1 en 2 wordt gewerkt aan het thema 'Spelen met elkaar', de klassen 3 tot en met 6 werken aan het thema 'Omgaan met elkaar'.
Dit project wordt uitgevoerd binnen het Scholenproject. Dit is een samenwerkingsproject tussen de scholen, de buurthuizen, de bibliotheek en de Vrek en het ABC.
Er is een Ouderwerkgroep gevormd. Deze Ouderwerkgroep houdt zich onder andere bezig met het opzetten van tentoonstellingen van de producten die de scholen tijdens dit project gemaakt hebben. De schoolklassen bezoeken deze tentoonstelling in klasseverband.
De tentoonstellingen zullen op twee avonden opengesteld worden om oudere en andere buurtbewoners in de gelegenheid te stellen, de tentoonstellingen te komen zien. Dit zal zijn: **Op maandagavond 24 maart** vanaf 19.30 uur is de tentoonstelling geopend van de onderbouw (alle kleuterscholen en klassen 1 en 2 van de lagere scholen) in de **Spaarndammerschool, krommeniestraat 1**.

volgens de architect financiële problemen met de geluidsisolatie van het repetitielokaal.
Toen dit eenmaal duidelijk was liet men **TAVENU** van de ene op de andere dag vallen. De vereniging kreeg een keurige brief waarin werd medegedeeld dat ambtenaar X op het stadhuis hun zaak verder zou behandelen.
Voorzitter **Veerling**: 'Toen we met ons dagelijks bestuur op het stadhuis kwamen werd ons door die ambtenaar ruimte aangeboden in een school buiten de buurt op een aantal voor ons onaanvaardbare voorwaarden:

- **eenmaal per week repetitie**
- **van 8 tot 10 uur;**
- **geen toegang tot de school in de kindervakantie;**
- **op kousevoeten toegang tot de (gym)zaal;**
- **geen koffie in de pauze;**
- **geen bergruimte voor onze instrumenten en muziek;**
- **geen enkele garantie voor blijvend gebruik van de zaal.**

We konden de ambtenaar ter plekke mededelen dat we van dit aanbod geen gebruik zouden maken. We zouden nog wel van hem horen over een alternatief. Daarover hoor je dan echter niets en de beloftes blijven voor wat zij zijn.'
We willen graag nog een schepje bovenop het betoog van de heer **Veerling** gooien: Het is een schandaal dat voor een dergelijk waardeloos aanbod drie bestuurders van een vereniging een halve dag uit hun werk moeten breken. Een evengroot schandaal is het dat het realiseringsteam van het nieuwe buurthuis een vereniging waar ze geen raad mee weten op zo'n manier loslaten in de rimboe van het gemeente-apparaat. En als we nuchter bekijken waar het eigenlijk om gaat, is het grootste schandaal dat een vereniging die 51 jaar in een buurt werkt deze buurt moet verlaten vanwege een beetje geldgebrek voor geluidsisolatie en een lift.
Daarom: **TAVENU** moet in de buurt blijven en een plaats krijgen in het nieuwe buurthuis. Laten we daar met z'n allen als buurt maar eens achter gaan staan.

Op **donderdagavond 27 maart** vanaf 19.30 uur is de tentoonstelling geopend van de bovenbouw (alle derde tot en met de zesde klassen van de scholen in de buurt) in de **hudsonschool, roggeveenstraat 14**.

De Ouderwerkgroep nodigt u uit deze tentoonstellingen te komen bezoeken.

Carnaval in het bejaardentehuis

Het was een prima geslaagd feest. Daar waren allen die aan het carnaval hebben deel genomen het over eens. Ik geloof dan ook namens hen allen te mogen spreken als ik in dit buurtblad een woord van dank wil uitspreken aan allen die hieraan hun medewerking hebben verleend.
Zoals directie, personeel, met een extra pluim voor de kok die voor een overvloed aan allerlei heerlijke hapjes had gezorgd én de mensen van de bediening die ook geen moeite teveel was.
Maar ook mogen we de Raad van Elf niet vergeten die samen met de Boerenkapel de feestelijke stemming tot een hoogtepunt wist te brengen. Mensen allemaal hartelijk bedankt voor uw spontane medewerking en hopelijk tot gauw,

Hoogachtend,
A. van Nifteriek-Brassen.

Zoals u allen weet is half februari j.l. 'Het Schip', eigendom van de woningbouwvereniging Eigen Haard, aan de Zaanstraat, opgeleverd. Vanaf de zomer 1979 waren de eerste woningen klaar, en werden deze bewoond. Maar hoe mooi het monument weer is geworden, en hoeveel zorg er aan de renovatie besteed is, voor enkele bewoners werd al gauw duidelijk dat wonen in het Schip niet ideaal hoeft te zijn.

**Een woedende
buurtbewoonster neemt, het op
tegen mr. Baas, directeur VH.
tijdens overhandiging v/d
laatste woning v/h Schip
De hr. de Jong van Eigen Haard
kijkt lachend toe.**

De bewoner van een aangepaste woning aan de Zaanstraat kon begin juli '79 eindelijk zijn huurcontract tekenen. Hij had toen 2 jaar in een wisselwoning moeten verblijven, hetgeen, zijn gezondheid niet ten goede kwam.

Zoals gebruikelijk werd bij het tekenen van het contract meteen de huur voor die maand: juli '79, betaald.

Toen de huurder op diezelfde dag de woning kon gaan bekijken, bleek dat deze nog niet helemaal klaar was:

- de woning was nog niet aangesloten op de waterleiding;
- de elektriciteit was niet in orde: er was vergeten één draad door te trekken;
- een aantal muren waren nat, en reeds begonnen te beschimmelen;
- de aangepaste deuren voldeden niet: deze waren zeer moeilijk te bewegen en deurknoppen lieten los;
- het speciale belsysteem dat aangebracht was liet de deur al open springen zodra er buiten iemand belde.

Uiteindelijk zijn de meeste gebreken hersteld, waarna het gezin op 20 augustus de woning kon betrekken.

Aangezien de huur over de maand juli al betaald was, vond de huurder het onredelijk om voor de bijna twee maanden, die hij niet in de woning had kunnen wonen, de volle huur te moeten betalen. Daarom hield hij de huur voor de maand augustus in. Zonder overleg met de woningbouwvereniging, omdat telefonisch contact niets meer uithaalde. Men was praktisch onbereikbaar. Aangezien de brieven werden niet beantwoord. Het probleem van het **vocht** was nog lang niet opgelost: muren schimmelden verder, evenals kleding en schoenen in een kast. Dit is al sinds augustus een onhoudbare situatie. Eind oktober ontving de huurder een aanmaning om de huur over de maand augustus snel te betalen, **anders** zou de woningbouwvereniging de zaak uit handen geven aan een deurwaarder. Echter, drie dagen later arriveerde de brief van de deurwaarder al.

Uiteindelijk spande Eigen Haard een proces tegen haar huurder aan, voor het openstaande bedrag: ± f 280,—. Op 20 februari werd de bewoner gedagvaard, waar hij voor het kantonrecht bovengenoemd relaas naar voren bracht. Eigen Haard kreeg twee weken de tijd om 'van repliek te dienen', hetgeen zij de volgende zitting, 5 maart, schriftelijk deed. Enkele door de woningbouwvereniging naar voren gebrachte stellingen:

1. Zij ontkent alles dat door de huurder naar voren is gebracht;
2. dat er na opleveringen altijd zaken

in het begin nog niet helemaal functioneren ('kinderziektes');

3. dat het gewoonte is van Eigen Haard om klachten aan de woningen zo spoedig mogelijk te verhelpen;
4. dat er bij het betrekken van de woning nog niet gestookt was, en dat de woning tijdens gebruik wel doorgestookt kon worden. Voorts dat het vocht aan de hoge waterstand te wijten was, hetgeen niet onder verantwoordelijkheid van de woningbouwvereniging valt.

Deze repliek roept nogal wat vragen op. Onder andere:

- Waarom wordt er niet over de mnd. juli gerept? In het stuk wordt de indruk gewekt dat de maand augustus de eerste maand waarover de huur verschuldigd was.
- Het kan voorkomen dat er dingen na een renovatie niet meteen 100% in orde zijn. Maar uit de door de huurder opgesomde punten blijkt dat er ook sprake geweest moet zijn van nalatigheden, óf dat het huurcontract te vroeg is getekend. Bovendien is ernstige vocht-overlast niet iets dat vanzelf overgaat. Wél, inderdaad, een kwestie van grondwater, maar óók bodemafsluiters.
- Het belangrijkste is misschien wel dat het onduidelijk blijft waarom Eigen Haard zo halsstarrig in haar vordering volhardt, en vooral: waarom het tot een proces heeft moeten komen. Zonder twijfel zal de woningbouwvereniging niet blij met deze situatie zijn, maar weegt dit op tegen het ongemak dat de bewoner heeft moeten ondervinden en nog steeds ondervindt?
- Had de woningbouwvereniging niet meteen serieus op de klachten van de huurder moeten ingaan van al haar aandacht te richten op een betwiste maand huur?

Het is nu moeilijk te achterhalen wat er precies gebeurd is tussen huurder en verhuurder deze zomer. Het is echter wel duidelijk dat de huurder in dit geval zich door Eigen Haard behoorlijk in de kou gezet voelt: als antwoord op zijn klachten bleek er geen begrip voor, en overleg over zijn situatie mogelijk, maar daarentegen wel een rechtszaak voor een — zijns inziens terecht geweigerd — relatief klein bedrag.

De zaak is nu in handen van de rechter. Aan zijn uitspraak zal blijken of deze inderdaad het gevraagde instrument in handen van de woningbouwvereniging, of hij begrip heeft voor de situatie waarin de bewoner verkeert.

informatie centrum CWS

Met een enorm defilé langs De Dokwerker werd op 25 februari de Februaristaking 1941 herdacht. Vanuit de buurt was er een bloemenhulde van de CPN-afdeling, van het Wijkopbouworgaan 'Spaarndam' en van mevrouw Volkers namens de buurtbewoners. In de voorafgaande maand was er door leden van het buurtcomité via steunlijsten f 700,— bij de buurtbewoners opgehaald. Daarvan is f 150,— besteed aan de bloemstukken van de buurt en van de CPN; de onkosten voor de buurtproep waren f 58,— en de rest, f 492,— is naar het landelijk Februaricomité 1980 gestuurd voor hun onkosten.

Meer aandacht voor de februari-staking

Op 22 februari heeft het buurtcomité nog een interessante lezing met discussie georganiseerd over de Februaristaking. Er werd allereerst gesproken over de geschiedenisvervalsing die lange tijd ten aanzien van de Februaristaking heeft plaatsgevonden. Maar nu gaat het de goede kant op; vooral de scholen besteden veel aandacht aan de Februaristaking. Een boekje 'Waarom de oma van Annet in de oorlog staakte...' is erg geschikt voor de hoogste klassen van de basisschool.

Niet spontaan, maar goed voorbereid

Voor de voorbereiding van de staking is onze aandacht alleszins waard. Al in de crisisjaren is de basis voor het verzet gelegd in de organisaties van bijvoorbeeld de werklozen, waarin communisten, socialisten en progressieve gelovigen samenwerkten. Eigenlijk kun je zeggen dat de illegaliteit al in 1935 begon, toen de uit Duitsland gevluchte communisten en joden hier illegaal bij de bevolking ondergebracht moesten worden. Ook de talloze demonstraties tegen het fascisme en de staking van de werkverschaffingsarbeiders in juli 1940, waar 25% loonsverhoging bevochten werd, horen tot de voorbereiding. Toen dan ook de razzia's begonnen en er jonge arbeiders naar Duitsland gehaald werden, was het duidelijk: 'de Nederlandse bevolking kon dat niet tolereren.' Op basis van dit al jarenlange verzet kon de illegale CPN de stoot geven tot de massale staking in februari 1941.

geen NSB-regering

Ook de betekenis van deze staking is

erg groot geweest. De pogingen van de Duitsers om hier een NSB-regering te vestigen waren na de staking direct van de baan. Het verzet kreeg vaste vorm en naast het georganiseerde verzet deed zowat iedereen mee aan het kleine verzet (het helpen van onderduikers, het verspreiden van illegale kranten, het luisteren naar de verboden zenders enz.) Ontelbare heldenrollen zijn er toen bewust of onbewust door de gewone mensen gespeeld.

De betekenis van de herdenking is ook erg groot. Door de jaarlijkse herdenkingen zijn pogingen om de gedachte aan '40-'45 op de achtergrond te schuiven, mislukt. Het vergeten van '40-'45 zal de waakzaamheid tegen het fascisme doen verslappen en dat is het grootste gevaar.

Een bundeling van krachten is nu nodig

Op de bijeenkomst werd ook de angst voor een nieuwe oorlog uitgesproken. De geschiedenis herhaalt zich met bezuinigingen, bewapening en aantasting van de democratie (b.v. vakbondsrechten). Maar de arbeidersklasse heeft sinds 1945 niet stilgezeten. Nationaal zowel als internationaal zijn de vredeskrachten nu veel sterker. Essentieel daarbij is de les die we uit de Februaristaking hebben geleerd, dat het in eenheid optreden, het samenwerken van alle democratische krachten nu noodzakelijk is. Dat we daarin goede vooruitgang maken blijkt uit de ondertekening van de oproep voor de herdenking van de Februaristaking. Dat de PvdA afd. Noord-West daar ook bij hoort is duidelijk. Door een misverstand is de PVDA niet als ondertekenaar onder de buurtproep terecht gekomen.

namens het buurtcomité
Rein de Jong

'AMSTERDAMMERTJES' DRINGENDE NOODZAAK!

Op steeds meer plaatsen en steeds vaker parkeren automobilisten(s) hun of haar auto's op de stoep, oftewel met twee wielen, oftewel en dat gebeurt ook regelmatig, met vier wielen. Sommige automobilisten(s) hebben eerst nog wel pogingen ondernomen om een goede parkeerplaats te vinden, anderen nemen niet eens meer de moeite en 'pleuren' hun wagen maar meteen op de stoep. Lekker makkelijk, dat well!

als schrijnend voorbeeld van dergelijk a-sociaal automobilistengedrag kan de situatie gelden zoals die regelmatig bij het Verzorgingstehuis kan worden aangetroffen. De stoepen voor het tehuis, de oprit en zelfs de onderdoorgang op de hoek Houtrijkstraat-Andrichemstraat zijn vaak in bezit genomen door geparkeerde auto's. Op die manier ontstaan grote problemen voor het bedienend verkeer, taxies, ambulances, artsen en invaliden. De auto's die op de stoep parkeren vormen een ernstige belemmering en irritatie voor een groot aantal voetgangers, met name bejaarden, invaliden, moeders met kindwagens en spelende kinderen. Daarnaast belemmeren zij vaak, net als overigens dubbel geparkeerde auto's het normale verkeer, waardoor er vooral in geval van brand levensgevaarlijke situaties kunnen ontstaan. De enige doelmatige methode om hier iets aan te doen is allereerst op

alle straathoeken paaltjes, zgn. 'Amsterdammertjes' te plaatsen. In tweede instantie zal het nodig zijn om alle straten in de buurt waar dit probleem zich voordoet van 'Amsterdammertjes' te voorzien. We hebben gezien dat in de afgelopen jaren bijna de hele binnenstad van paaltjes is voorzien. En dat helpt wel degelijk tegen de parkeeroverlast. Als die paaltjes **daar** wel met honderden tegelijk geplaatst worden dan moet dat **hier** in onze buurt **ook** kunnen, en wel zo snel mogelijk!

PARK-EN POLDERNIEUWS

Dit voorjaar zullen grote delen van de Overbraker Polders niet meer groen worden. Waar wij tot voor kort nog onze zondagmiddag wandeling maakten ligt nu een kale zandvlakte, met vrachtwagens opgebracht om de vooruitgang te dienen.

Op die kale zandvlakte zal in '83 de Hemspoorlijntrein gaan rijden. Maar voor het zover is, zullen er nog een groot aantal belangrijke beslissingen genomen moeten worden over verdere invulling van de polder.

EEN OVERZICHT

De wegen en spoorlijnen, waar de gemeente de laatste stukken polder mee wil beleggen, zijn al in de dertiger jaren gepland.

In '34 kwam de gemeente met het Algemeen Uitbreidingsplan, het AUP uit. Daarin werd beschreven op welke wijze de gemeente de toenmalig geplande stadsuitbreidingen vorm wilde geven. Een onderdeel van die uitbreidingen vormden de wegen en spoorwegen door de Overbraker Polders heen. Tot in de zestiger jaren vervulden die polders een ontzettend belangrijke functie als recreatiegebied voor de dichtbebouwde omliggende buurten, zoals die van ons, de

langere afstand moesten rijden.

Een raadsbesluit voor het oude plan werd genomen. Het Hordijktracé legde men naast zich neer. Vanaf dat moment werden de buurten, ondanks toezeggingen van de wethouder buiten iedere planontwikkeling in de polder gehouden. Wat er gaande was, wist Niemand. Brieven werden niet beantwoord. Ondertussen werden de dijklichamen in de polder hoger en breder. Zand, zand en nog eens zand.

De buurten waren buiten spel gezet, tot oktober '78, toen bekend werd, dat de boerderij aan de Spaarndammerdijk tegen de vlakte zou gaan en plaats zou maken voor... U raadt het, ...zand.

Spaarndammer- en Zeeheldenbuurt, de Gouden Reael, de Jordaan, de Staatsliedenbuurt en Bos en Lommer. Men had er z'n volkstuin op de schitterende complexen van Nut en Genoegen en Sloterdijkmeer. Je voetbalde bij SDZ, DWS, SNA etc. of je wandelde over de Spaarndammerdijk naar het laatste dorpje in Amsterdam, het pittoreske Sloterdijk. Maar de vooruitgang eiste z'n tol. Voetbalclubs werden naar de rand van de stad overgeplaatst, de oude terreinen werden bouwrijp gemaakt en in keurige rechte percelen in erfpacht aan de industrie uitgegeven. De Amsterdammers hadden het voor het nakijken.

DE HORDIJKVARIANT

Toen in '73 de plannen bekend werden om een nieuwe spoorlijn naar het noorden aan te leggen, waarbij zowel de volkstuinten als het Westerpark het moest ontgelden, stak men de koppen bij elkaar. Dit kon niet!

De buurten ontwikkelden zelf een alternatief voor al die sporenrommel, de zgn. Hordijkvariant.

Deze Hordijkvariant had grote voordelen. Het spaarde de groen en recreatievoorzieningen in de polder. Omdat deze variant over een beter ondergrond leidde, waren de aanlegkosten lager. Aansluiting bij de lijnwerkplaats, bij de Zaanstraat, op de sporen naar het Centraal Station toe was eenvoudiger en dus goedkoper. Het enige reële tegenargument was het feit, dat de treinen een wat

DE BUURT IN ACTIE

Behalve dat de gemeente hierbij uitblonk in een hoogstandje van onbehoorlijk bestuur, was zij voor de zoveelste maal in haar eigen ruimtelijke ordeningsnetwerk verstrikt geraakt en voerde zij een waslijst drogredenen op om haar illegale activiteiten goed te praten.

Het enige reële middel tegen deze gemeentelijke praktijken was niet alleen het bezetten van die boerderij, maar ook het aanspannen van een gerechtelijke procedure tegen de gemeente. De rechter gaf ons gelijk, maar omdat het buurtbelang niet opwoog tegen de financiële strop, die de gemeente zou oplopen mocht de gemeente haar illegale activiteiten toch doorzetten.

Meer dan een maand hebben wij dankzij de solidariteit uit andere buurten de boerderij bezet kunnen houden.

Pas op 1 december '78, bij het eerste gesprek, waar de wethouder voor de ruimtelijke ordening ons voor uitnodigde, kregen wij de informatie, waar wij 3 jaar lang op hebben moeten wachten.

Bij die bespreking is een begin gemaakt met het Overbraker Overleg. Een overleg tussen wijkcentra, bewonersorganisaties en de gemeente over de invulling van de polder. Binnen dat overleg is gewerkt aan een programma van uitgangspunten, wat als basis zal dienen voor het bestemmingsplan voor het betreffende gebied.

WESTERPARK — STADSDEELPARK

Het Westerpark is klein; heel erg klein. Zo'n 45.000 Amsterdammers zijn direct aangewezen op een park van 4,5 ha. Dat gaat dus niet.

Bij het opzetten van nieuwe woonwijken hanteert de gemeente een norm, die zes keer zo groot is, als die van het Westerpark.

Alle overlegpartners hebben zich dan ook kunnen scharen achter de buurtclaim, dat het Westerpark uitgebreid moet worden op de terreinen van de huidige GEB-vestiging langs de Haarlemmerweg en aan moet sluiten op de volkstuinparken van Nut en Genoegen en Sloterdijkmeer, zodat je een grote groene zone krijgt. Het GEB heeft zich bereid verklaard om te verhuizen.

Het gemeentebestuur zegt bij monde van de wethouder voor de ruimtelijke ordening, dat zij gevoelig is voor de argumenten, die vanuit het overleg aangevoerd worden, maar nog steeds heeft zij de dreiging niet weggenomen van een mogelijke vestiging van de derde tramremise.

Afgezien van het feit, dat de tramremise in een groen gebied — het uitgebreide Westerpark — zal komen te liggen, zullen ook de aan- en afvoerlijnen onoverkomelijke problemen opleveren. Zo zal b.v. de Haarlemmer-trekvaart hiervoor goeddeels gedempt moeten worden. Een onverteerbare zaak, omdat daarmee van de rust in het park niets meer zal overblijven. Het gemeentebestuur zal consequent moeten zijn in haar keuzen. Zij heeft gekozen voor stadsvernieuwing, voor het verbeteren van het wonen in de omliggende buurten. Uitbreiding van het Westerpark is een onderdeel van de woonomgevingsverbetering. Dat gaat voor een tramremise.

Het Gemeentelijk Vervoersbedrijf heeft in een notitie van 3 december '79 haar vookeur uitgesproken voor

een terrein aan de Basisweg, omdat daar de combinatie tramremise/werkplaats gerealiseerd kan worden.

Voor de Spaarndammerbuurt zal in de nabije toekomst de bereikbaarheid van het Westerpark verbeterd worden. Er zal een tunneltje onder de spoorlijnen bij de Bogt/de Westerbeer in de Zaanstraat aangelegd worden. Wil die uitbreiding er komen, dan zullen we ons met z'n allen ervoor in moeten zetten. Uw steun zullen we daarbij hard nodig hebben!

EEN JAAR OVERBRAKER OVERLEG: WE MOETEN KNOKKEN VOOR RESULTATEN, DIE IN ZICHT ZIJN

In het Park en Polderblad, dat in juni '79 in alle bij het overleg betrokken buurten verspreid is, is een overzicht gegeven van de knelpunten, waar we in het overleg voor kwamen te staan. In feite zijn die knelpunten nog steeds niet opgelost, maar de problemen en standpunten zijn wel duidelijker geworden.

Uitgangspunt voor de vertegenwoordigers van de buurtorganisaties om aan het overleg deel te nemen, was het volgende: De ruimte die na het uitvoeren van de noodzakelijke spoorwegwerken overblijft zo goed mogelijk bestemd wordt voor functies, waaraan in de omliggende buurten behoefte bestaat. Belangrijk hierbij is, dat wij erkenning hebben gekregen van ons standpunt, dat de verdere invulling van de polder bekeken moet worden vanuit de stadsvernieuwing in

de omliggende buurten.

De gemeente is in het begin van de jaren '70 gestart met stadsvernieuwing is het verbeteren van de buurten, zodat de bewoners eindelijk in een woning en een woonomgeving kunnen wonen, die voldoen aan de eisen, die daar heden ten dage aan gesteld worden.

In de buurten zelf is weinig ruimte om goede groenvoorzieningen aan te leggen. Daarom moeten die groenvoorzieningen in de naastgelegen Overbraker Polders gerealiseerd worden.

Momenteel is de nota van uitgangspunten klaar. Deze moet nog in de gemeenteraad besproken worden. In de nota zijn mogelijkheden aanwezig om tot een goede invulling van de polder te komen. Maar zover zijn we nog niet. Nog steeds hangen er dreigende wolken boven de polder!

DE VOLKSTUINEN DE GROND UIT!

Er is paniek uitgebroken bij de bouwers aan het Hemspoordijklichaam. De drassige poldergrond blijkt niet bestand tegen de enorme hoeveelheden zand, die daar de laatste jaren op gestort zijn. Het zandpakket drukt de volkstuinten de grond uit, hier en daar maar liefst 1 meter.

Een kwart van de vijver kwam omhoog en staat dus droog.

Maar dat is niet het enige. Door de grondverschuivingen is een gevaarlijke situatie ontstaan vanwege mogelijke breuk van leidingen in de grond. Acuut is het storten van nog meer zand op het dijklichaam stopgezet. Men heeft de geplande hoogte van het dijklichaam van 6 meter teruggebracht naar 5 meter. Door de besturen van Nut en Genoegen en Sloterdijkmeer is direct contact opgenomen met de directie van de Hemspoorwerken. Rijkswaterstaat. Zij heeft verklaard de schade te vergoeden.

Meer informatie over de Park en Polder verkrijgbaar bij CWS

HET PARKEERPROBLEEM EN DE PARKEERKELDER (DEEL 3)

Hoe langer hoe meer autobezitters(sters) krijgen de laatste tijd in de gaten dat het steeds moeilijker wordt hun of haar auto voor de deur of zelfs dichtbij hun woning te parkeren. De belangrijkste verklaring daarvoor moet gezocht worden in het sterk toegenomen autobezit in de afgelopen jaren. Het staat vast dat dit autobezit ook in de komende jaren nog zal toenemen. Dan zal er een moment aangebroken zijn waarop de buurt 'vol' is. Er zullen dan oplossingen gevonden moeten worden om alle auto's die daarna nog komen op een of andere manier kwijt te raken. Het is voor de buurt belangrijk om ons in dit stadium al over dit probleem te buigen. De Gemeente staat al klaar om haar, naar onze mening onjuiste en te eenvoudig gestelde plannen uit te gaan voeren. Zij houdt nog steeds vast aan het op dit moment al achterhaalde plan van een parkeerkelder (waar overigens alle buurtorganisaties, het WOO, het CWS en de Winkeliersvereniging op tegen is). Maar de Gemeente heeft nog meer plannen voor ons in petto. In dit artikel zal in grote lijnen een beleid geschetst worden van het parkeerprobleem in de naaste toekomst. Daarnaast zal een aanzet gegeven worden voor een oplossing die gunstig is voor de automobiliste en geen verslechtering van de kwaliteit van het woonmilieu in de buurt zal opleveren.

'HOE RAKEN WIJ IN DE TOEKOMST ONZE AUTO KWIJT'

In de toekomstplannen van de gemeente wordt uitgegaan van een parkeersituatie zoals die bij benadering zal zijn in het midden van de jaren '80, dus omstreeks 1985. Men gaat er dan vanuit dat op dat moment iedere twee gezinnen of huishoudens in het bezit is van een auto. Dat getal hoeft natuurlijk niet voor u te gelden, maar het is een gemiddelde voor de hele buurt. Op basis van dit uitgangspunt, dat overigens op zich niet onrealistisch is, valt dan de totale behoefte aan parkeerplaatsen voor 1985 te bepalen. Ook is het aantal dan nog beschikbare parkeerplaatsen bij benadering bekend. Het verschil daartussen levert een tekort op voor die periode van zo'n 188 parkeerplaatsen. Dit is natuurlijk een enorm aantal en het probleem doet zich nog voor dat dit tekort voor het allergrootste gedeelte zal ontstaan in het Noordelijke gedeelte van de buurt. In de rest van de buurt zal het parkeerprobleem in de nabije toekomst nauwelijks spelen. De hamvraag is natuurlijk: 'Waar en hoe vinden wij voor al die 188 auto's in 1985 een plaats'.

De voorstellen van de Gemeente om dit probleem op te lossen lijken op het eerste gezicht vanwege hun eenvoud doeltreffend en dus acceptabel. Een parkeerkelder met een capaciteit van 90 auto's en tweetal binnenkort vrijkomende terreinen op het industriegebied van de CSM en de TUSCOM. Maar zo simpel liggen de zaken toch niet! Zoals ook al in de vorige actiekranen is geschreven kleven er aan de geplande parkeerkelder grote nadelen en bezwaren. Ook aan de voorstellen van de Gemeente om een tweetal terreinen in het industriegebied geschikt te maken voor parkeerterreinen kleven bezwaren. Allereerst dient de prioriteit bij de inrichting van dit gebied te liggen op het gebied van het wonen en het leefmilieu. Bovendien moeten deze overigens zeer ruimteverslindende oplossingen voor het parkeerprobleem gezien worden in relatie met de inrichting van het hele industriegebied. En daarover moet de hele buurt, met ondersteuning van een deskundige, mee kunnen beslissen.

Sjoerd Teunisse

EEN AANZET TOT EEN BETERE OPLOSSING

Wij zijn van mening dat oplossingen voor dit inderdaad zeer ingewikkelde probleem aan een aantal voorwaarden zullen moeten voldoen. Allereerst zal de gemeente moeten gaan inzien dat alleen een geïntrigeerd beleid voor de hele buurt een oplossing kan bieden voor het parkeerprobleem op langere termijn. Dat betekent dus dat er niet alleen extra parkeerplaatsen gecreëerd moeten gaan worden, maar dat het ook duidelijk moet zijn, wie b.v. van deze plaatsen gebruik moet gaan maken. Ook moet op grote schaal overgegaan worden tot het plaatsen van 'Amsterdamertjes', en moet streng opgetreden worden tegen dubbelparkeren. Daarnaast mag een oplossing geen aantasting betekenen op de portemonnaie van de automobilist. Autorijden mag geen onaanvaardbaar hoog gedeelte van het besteedbaar inkomen gaan opsouperen, waardoor het net als vroeger uitsluitend een luxe voor de welgestelden wordt. Ook mag een oplossing voor het verkeersprobleem geen nieuwe problemen oproepen, zoals b.v. een aantasting van de kwaliteit van de woonomgeving. Ten slotte mag een parkeerplaats niet te ver van huis gelegen zijn, hij moet veilig te bereiken zijn en er moet de garantie bestaan dat een auto niet gesloopt of gestolen kan worden.

parkeren in de houthaven

De Spaarndammers kunnen zich nu eens gelukkig prijzen in een buurt te wonen die, als een van de weinige buurten in Amsterdam, grenst aan een gebied dat uitstekende mogelijkheden biedt om het parkeerprobleem voor de hele buurt, ook voor de verre toekomst, op te lossen. In de Houthaven is volop ruimte aanwezig om op zeer goedkope manier een groot bewaakt parkeerterrein aan te leggen. Dit gebied voldoet aan al onze voorwaarden zoals die net zijn gesteld: gelegen dichtbij het grootste probleem gebied, goedkoop, makkelijk en veilig te bereiken, permanent te bewaken en het levert geen overlast op voor bewoners in de buurt!

Dit is een persoonlijke mening van de schrijver dus niet de mening van de buurt.

Reacties, op dit artikel zijn van harte welkom. U kunt daarvoor ten alle tijde op het CWS terecht!

BOEKEN IN DE BUURT

Als u zich laat inschrijven (f 10,— per jaar per persoon, voor volwassenen) kunt u boeken lenen. Die kunt u dan maximaal 3 weken thuishouden, en eventueel nog een keer verlengen. Maar u kunt ook, iedere dag dat de bibliotheek open is, langskomen om de krant te lezen, of tijdschriften, of dingen op te zoeken die u wilt weten. Hiervoor hoeft u geen lid te worden. U kunt in de bibliotheek terecht voor adviezen over leesboeken, of men kan u helpen een boek over een bepaald onderwerp te vinden. Behalve de verschillende soorten romans, zoals: realistische- of historische romans, detectives of science fiction en boeken met kortere verhalen, staan er boeken over diverse onderwerpen. Zoals hobby's, reisgidsen, boeken over opvoeding en onderwijs, informatie over stad en buurt. Er zijn ook encyclopedieën en woordenboeken om in te zien. De boeken staan per onderwerp in de kasten. Zo kunt u snel zien waar de boeken over Amsterdam staan.

In de bibliotheek kunt u ook de lijst van nieuwe publicaties inzien, en vragen of de bibliotheek deze bestelt. Het is bijvoorbeeld al gebeurd dat er meer realistische- en science-fiction boeken werden aangeschaft, omdat mensen daarnaar vroegen.

Sinds kort is er een aparte uitgave van de centrale bibliotheek 'actuele documentatie'. Die bestaat uit mappen met informatie over o.a.: samenlevingsvormen, alleenstaande ouders, gevangenen, drugs enz. deze serie wordt steeds aangevuld met nieuwe onderwerpen. Deze informatie is bijzonder nuttig als u zichzelf een mening wilt vormen over één van de onderwerpen. Maar ook als u een cursus doet, of een opleiding volgt, kunt u hier informatie vandaan halen.

Als u ziek bent, of slecht ter been kunt u ook opbellen om bepaalde boeken te laten reserveren, die u later kunt laten ophalen. Als u niemand heeft om ze op te halen, kunt u samen met de bibliotheek een andere oplossing bespreken.

Het gebouw waar de bibliotheek nu zit, is niet of slecht toegankelijk voor invaliden, maar de nieuwbouw zal dat wél zijn.

Meer informatie over de nieuwbouw van de bibliotheek kunt u daar ook verkrijgen.

Op onze vraag wie er in de bibliotheek werken, antwoordde Ellen dat het bibliotheek-team uit zes mensen bestaat. Deze mensen maken u wegwijstussen de boeken en tijdschriften. Het team heeft erg veel plezier in het werken in dit filiaal van de bibliotheek. Er is veel contact met de bezoekers; met veel mensen die boeken komen terugbrengen maken we een praatje, wat erg gezellig is. Aarzelt u niet om de bibliotheek binnen te lopen als u wilt weten wat voor boeken er nu precies zijn.

VOOR DE KINDEREN

Voor de kinderen is er een aparte afdeling, waar zij hun eigen keuze kunnen maken. Het kost voor kinderen geen geld om zich in te schrijven. In de bibliotheek zijn strips, spannende boeken, boekjes om zelf te lezen en voorleesboeken, en boeken voor de hele kleintjes. Als je een boek wilt lezen dat er niet is, kun je vragen of het boek gereserveerd kan worden. In de bibliotheek hangt dan een lijstje waarop je zelf kunt zien of het boek al gekomen is.

De bibliotheek is open op: maandag, woensdag en vrijdag van 14.00 tot 17.00 uur en van 19.00 tot 21.00 uur en op zaterdag van 11.00 tot 15.30. Het lidmaatschap voor volwassenen kost f 10,— voor een heel jaar en voor kinderen is het gratis.

NOODKREET

De peuterspeelzaal van de Hebronschool, Hembrugstraat 47, moet verduwen.

De Hebronschool komt waarschijnlijk met ingang van mei a.s. in het gerenoveerde gebouw van de Veulens in de Oostzaanstraat. In deze school is géén ruimte voor de peuterspeelzaal. Andere mogelijkheden zijn in de buurt volgens ons (de moeders van de peuters) niet aanwezig.

Het bestuur van de peuterspeelzaal, het SOK (Stichting Oecumenische Kindercentra) is van dit probleem al vier jaar op de hoogte.

Tot op heden heeft hetzelfde bestuur nog niets ondernomen. Het enige antwoord dat gegeven wordt is 'Maak jullie niet druk, het komt wel in orde'.

Maar dat doen wij wel, want tot nu toe heeft het bestuur nog geen oplossingen aangedragen. Daarom stellen wij het SOK verantwoordelijk voor dit nijpende probleem. Naar ons idee wordt er niets aan gedaan.

Het enige wat het bestuur op dit moment wil gaan doen is het verhogen van de ouderbijdrage.

Het is toch een onaanvaardbare zaak dat het bestuur de ouderbijdrage wil verhogen van f 60,— naar f 85,— per maand, terwijl met mei a.s., door de lakse houding van dit bestuur, 20 kinderen op straat worden gezet.

Bovendien worden er nog eens 15 kinderen gedupeerd die nu op de wachtlijst staan, terwijl de peuteropvang in de Spaarndammerbuurt toch ZO BELANGRIJK is.

De peuterspeelzalen die er zijn hebben een wachtlijst die uitloopt tot ± 1½ jaar. Speelgelegenheid voor jonge kinderen is niet of nauwelijks aanwezig in de Spaarndammerbuurt. Ook voor de werkende moeders is de peuterzaal van onschatbare waarde. Het is toch een vreemde zaak, dat renovatie geen vooruitgang maar achteruitgang betekent.

We zitten met onze handen in het haar, waar moeten we met onze kinderen naar toe???

ouders van de Peuters

'Samen Spelen' en 'Omgaan met Elkaar'

Op maandag 11 februari zijn we gestart met een project, dat ongeveer 6 weken zal duren. Het is een gezamenlijk project van de Spaarndammer-Zeeheldenbuurt. Voor de kleuterklassen en klas 1 en 2 heet het project 'Samen spelen' en voor de klassen 3,4,5 en 6 heet het project 'Omgaan met elkaar'.

De bedoeling van het project is om kinderen te leren op een prettige manier met elkaar om te gaan, met name ook de buitenlandse kinderen, die door de verschillende oorzaken in sommige gevallen niet goed in de groepen zijn opgenomen. Dit doel is in 6 weken natuurlijk niet te bereiken, maar het is wel mogelijk daartoe een aanzet te geven door middel van allerlei leuke werk- en spelvormen en activiteiten buiten de school.

A. Buiten de school:

- een bezoek aan de bibliotheek, waar boeken over dit onderwerp worden (voor)gelezen.
- een bezoek aan de speel-o-theek, waar de kinderen samen kunnen spelen en later in vrije tijd ook spelletjes en speelgoed kunnen lenen.
- een bezoek aan het buurthuis, waar verschillende activiteiten zullen plaatsvinden m.b.t. het onderwerp, zoals bijvoorbeeld poppenkastpoppen maken, gevolgd door spelen met de poppenkast.
- een bezoek aan de speeltuin, waar ook verschillende activiteiten zullen plaatsvinden, zoals bijvoorbeeld gezelschapspelletjes.

B. Binnen de school:

- bedenken van het slot van een door leerkrachten en ouders half afgespeeld toneelstukje.
- het maken van boekjes over dit onderwerp
- illustraties bij de boeken, bijvoorbeeld zeefdrukken
- het bijhouden van een klasseboek, waarin kinderen hun grieven, ruzies, wensen en plezierige gevoelens kunnen spuien
- boeken over het onderwerp lezen, bespreken en spelen
- spelletjes doen op de speelplaats,

bijvoorbeeld buitenlandse spelletjes.

- interviewen van de ouders van klasgenoten.

- het houden van een spelmiddag, waarop kinderen speelgoed mee kunnen nemen naar school.

— Beeldhouwertje spelen

Een van de ouders zorgt voor een uitgebreide fotoreportage, welke op de tentoonstelling — aan het einde van het project — te zien zal zijn.

Op de foto hierbij kunt U zien hoe 6e klassers 'beeldhouwertje' spelen. (een kind is beeldhouwer, het andere kind is klei. De beeldhouwer maakt daarvan een bepaald type. De gemaakte types gaan daarna toneel spelen.) Aan het eind van het project komt er een speciale 'Projectkrant' uit van onze scholen.

teams Klimroos en Hudson

NIEUWBOUW EN HERHUISVESTING

Begin Februari 1980 hebben een aantal bewoners uit de Zeeheldenbuurt, die in het bezit zijn van een urgentiebewijs, een brief ontvangen van de ambtelijke projectgroep. Deze brief, opgesteld in samenwerking met de Gemeentelijke Dienst Herhuisvesting, gaat over de nieuwbouwprojecten van Heemskerkstraat en Zoutkeetsgracht (Graansilo). De oplevering van deze nieuwbouw zal naar verwachting eind 1981 plaatsvinden. De bewoners die dan langer dan 2 jaar een urgentiebewijs bezitten én langer dan 5 jaar in de buurt wonen (de zgn. categorie 4 van de 'Open Gaten Regeling') kunnen zich vóór 1 april 1980 inschrijven als 'toekomstige bewoner' van de nieuwbouwprojecten.

Dit betekent, dat ze kunnen meepraten over de plannen in het 'ontwerpteam' én dat ze bij oplevering aanspraak kunnen maken op een woning uit één van de projecten.

Voor de totaal ongeveer 65 woningen zijn 25 bewoners aangeschreven. Eind februari hadden negen van het positief gereageerd. Enkelen van hen hebben inmiddels een ontwerpteamvergadering bijgewoond en/of proefwoning bekeken die gebouwd was in

het Ruimtelijk Ontwikkelingslaboratorium.

Voor diegenen die gereageerd hebben zal na 1 april een informatieavond georganiseerd worden over de stand van zaken rond deze nieuwbouwplannen. Zij zullen daarover nog bericht ontvangen.

Tessa en Jan van Hout

NIEUWKOMERS

Bijna drie maanden wonen we nu aan de rand van de Zeeheldenbuurt. We kwamen uit de Jordaan en vonden het lang niet leuk, dat we daar weg moesten. Maar nu we hier een beetje gewend zijn bevalt het ons prima. We zijn hartelijk ontvangen door onze burens en de verschillende winkeliers en dat maakte, dat we ons al snel thuis voelden.

Het meest opvallend in de buurt is, dat er hard wordt gewerkt: nieuwbouw en renovatie; paaltjes langs de stoeprand, banken en plantenbakken. Maar ook allerlei activiteiten van de buurthuizen, waarvan de aankondigingen in de winkels hangen. Vooral dat laatste geeft het idee, dat de mensen hier echt iets met elkaar te maken hebben en niet zomaar toevallig naast elkaar wonen, zoals in de flats in de Bijlmer of zo.

Met de mensen verder bij ons in de straat hebben we nog niet veel contact, maar we hopen, dat dat anders wordt als het eenmaal zomer is en iedereen wat meer uit z'n huisje komt. Dan ook kunnen we pas zien, hoe de buurt werkelijk is en kunnen de mensen ook ons leren kennen. Laten we zeggen: tot ziens!

Zoutkeetsgracht,
Frank en Renée.

aktiekrant vervolg

Buitenlandse bewoners in de Spaarndammerbuurt

In de Spaarndammerbuurt woont een hoog percentage buitenlanders. Echter door de taalbarrière en de verschillen in omgangsvormen en gebruiken, blijkt dat Nederlanders over het algemeen weinig te weten komen over hun buitenlandse buurtgenoten en omgekeerd.

Door middel van interviews met een Turkse en Marokkaanse familie willen we (dat is de Werkgroep Buitenlandse Buurtbewoners) de Nederlandse buurtbewoners meer kennis laten nemen van de positie van de buitenlandse arbeider en zijn gezin in Nederland.

Wie is de buitenlander? Waarom woont hij/zij hier? Hoe ervaart hij/zij wonen in de Spaarndammerbuurt? Wat zijn de verschillen tussen wonen in Nederland en wonen in eigen land? Hoe kijkt hij/zij aan tegen de positie van de buitenlander in Nederland? Wil hij/zij hier blijven wonen? Wat is de positie van de Turkse/Marokkaanse vrouw? Hoe denkt hij over de toekomst van zijn kinderen?

VERSLAG VAN EEN GESPREK MET EEN Marokkaanse vrouw in de Spaarndammerbuurt.

Mevr. R woont al 10 jaar in Nederland. Zij heeft drie kinderen. Haar man werkte al 4 jaar in Nederland voordat zij en de kinderen ook hierheen kwamen.

In Marokko woonde zij in een grote stad (Tanger). Daar deed zij veel dingen met andere vrouwen samen (buurvrouwen en vriendinnen) zoals samen eten koken, praten en dansen. Een sluier hoefde zij nooit te dragen, wel altijd een hoofddoekje als zij de deur uitging. Het geloof geeft de vrouwen ook wel bepaalde regels zoals b.v. geen make-up gebruiken, niet je haar laten knippen, niet roken en niet drinken, pas praten met andere mannen als je eigen man erbij is, of als het een goede vriend is.

Het moeilijkste voor Mevr. R, toen zij in Nederland kwam was de taal en het feit dat zij hier niet zoveel contacten had met andere vrouwen als in Marokko.

Zij vindt Nederlands wel moeilijk om te leren, maar door haar werk is zij wel steeds in contact met de Nederlandse taal. Trouwens hun kinderen praten veel Nederlands thuis.

Wat de scholen betreft is het in Marokko heel anders. Leerplicht is er

niet je moet zelf als ouders de school betalen en boeken en schriften etc. zelf kopen. Dit betekent dan ook dat veel kinderen niet naar school gaan en thuis werken of ergens anders, om ouders te helpen bijdragen in de kosten.

Veel Marokkaanse vrouwen die in Nederland wonen zijn dan ook nooit naar school geweest.

Ook de medische zorg is in Marokko heel anders. Hier ga je gewoon naar de dokter en dat wordt betaald door het ziekenfonds. Daar moet je het allemaal zelf betalen, alleen hele arme mensen (met een verklaring van het feit dat ze heel arm zijn) en heel erg ziek kunnen gratis naar de dokter.

De kinderen praten heel veel Nederlands thuis, maar de ouders willen graag dat hun kinderen ook het Marokkaans kunnen blijven spreken. Mevr. R zei: 'Als we ooit weer terug moeten naar Marokko, moeten de kinderen ook Marokkaans praten. 'Haar man voegde eraan toe dat veel buitenlandse gezinnen bang zijn dat de Nederlandse regering hen er toch op een gegeven moment uit zal gooien (ook al zijn de gezinnen hier legaal), wat betekent dat deze mensen voortdurend leven met het idee dat ze straks ook weer in Marokko moeten kunnen leven.

Interview met een Turkse familie uit de Spaarndammerbuurt

De heer en mevrouw K. wonen al zeven jaar in de Spaarndammerbuurt. Men woont tien jaar in Nederland. Voordat men in de Spaarndammerbuurt kwam wonen heeft men in Rotterdam gewoond. De kinderen van de familie K. zijn sinds kort in Nederland. Ze zijn nu hier in de buurt op school.

Interviewer: Hoe woonde u in Turkije?

De heer K.: Ik woonde in een dorp. Ik had een huis met 50 hectare grond. Hierop verbouwde ik hazelnoten, maïs, aardappelen en komkommers. Ik had ook koeien en kippen. De opbrengst van het land verkocht ik in de stad op de markt. Het was erg zwaar werk wat vrij weinig geld opleverde.

In 1970 ben ik naar Nederland gekomen. De reden van mijn komst naar Nederland was dat ik hier meer kon verdienen. In Turkije is maar weinig werk. Ik wilde voor mijn gezin een betere toekomst opbouwen.

Int.: Wat was voor u het moeilijkst toen u in Nederland kwam wonen?

K.: De manier van leven en wonen is in Turkije heel anders dan in Nederland, ook het klimaat is anders. De mensen gaan anders met elkaar om. In Turkije speelt het leven zich grotendeels op straat af, dat is heir in Nederland niet mogelijk vanwege het weer. Maar goed, daar had ik me wel een beetje op voorbereid. Wat ik het moeilijkst heb gevonden was de taal. Doordat ik vaak nachtdiensten had, heb ik geen taal cursus kunnen volgen. Ik heb uiteindelijk Nederlands geleerd op mijn werk, van mijn Nederlandse collega's. Ik kan me nu redelijk uitdrukken in het Nederlands; maar iedereen hoort meteen dat ik geen Nederlander ben.

Int.: Hoe denkt u over de toekomst van uw kinderen?

K.: Ik weet het niet. Misschien gaan ze naar Turkije terug, misschien blijven ze hier. Ik heb daar nu nog geen zicht op. Ik kan niet zeggen wat ik zelf het liefste zou zien gebeuren. Voor mijzelf geldt trouwens ook dat ik niet weet of ik hier blijf of ooit nog een keer terugga. In Turkije is weinig werk. Misschien moeten we wel hier blijven, ik weet het allemaal nog niet.

Int.: Maakt het dat niet moeilijk om dan nu een keuze te maken, bijvoorbeeld met betrekking tot de opvoeding van uw kinderen?

K.: Nou, dat is zeker een probleem. Ik wil bepaalde tradities wel handhaven, aan de andere kant als mijn kinderen toch hier blijven? Echter stel je voor dat ze wel naar Turkije teruggaan, dan zijn ze helemaal vervreemd van de Turkse samenleving. Ik vind het een heel moeilijke zaak. Wat ik bijvoorbeeld wel wil handhaven is dat als mijn dochter zou gaan trouwen, of dat nu met een Nederlander of een Turk zou zijn, dat ik hiervoor toestemming moet geven. Het moet en goede jongen zijn, als hij niet goed is, mag ze van mij niet trouwen.

Er zijn ook wel tradities die ik wel een beetje laat varen. Bijvoorbeeld: volgens de Koran mogen we niet roken en alcohol drinken. Mijn vrouw en ik roken allebei. Buiten de deur drink ik wel eens een pilsje, maar niet thuis.

Int.: heeft u contact met Nederlandse of Turkse bewoners uit de Spaarndammerbuurt?

K.: Nee, de Turkse mensen waar wij mee omgaan, zijn familieleden of oud-mededorpelingen. Ik zou het wel leuk vinden om eens met Nederlandse mensen in contact te komen, maar ik ken weinig Nederlanders. Ik spreek daarvoor misschien te slecht Nederlands. Met u meegeteld zijn er nu vier Nederlandse mensen bij mij thuis geweest.

Aktiekomitee Zeeheldenbuurt.
J. Eerdhuyzen, Barentszstraat 256,
telefoon: 265914. Secretariaat:
G. H. Lasschuit, van Heemskerck-
straat 12. Telefoon: 254664.

Krant nr 4
Maart 1980

Vergaderingen in
't Turfschip
Roggeveenstraat 12
telefoon 247589

AKZ

Aanpak particuliere sector

RESULTATEN UIT INTENSIEF OVERLEG

De ambtelijke projectgroep heeft verslag uitgebracht over het intensieve overleg, wat zij met de bewoners en Aktiekomitee over de aanpak van woningen rond Barentszstraat, Zoutkeetsplein en Houtmankade. Het gaat hier om woningen in particulier eigendom in de blokken, die hierbij op het kaartje aangegeven staan. (de gemeente noemt de blokken CG 10 en CG 11). In totaal zo'n 250 woningen in 64 panden.

Uit het verslag blijkt, dat van die 250 woningen $\pm$ 30% te slecht is om tegen betaalbare huren ingrijpend verbeterd te worden. Toch zijn deze woningen nog geschikt om een tijd mee te gaan. (10 à 15 jaar). In dit geval wordt dan ook voorgesteld om ze door het plegen van achterstallig onderhoud in stand te houden. 42% van de woningen is geschikt om verbeterd te worden. Zoals u in de vorige Turfschip hebt kunnen lezen hebben de bewoners zich uitgesproken voor lichte verbetering. Dat is door de ambtelijk projectgroep overgenomen. Voor wat de overige 18% van de woningen betreft, moet nog verder overleg gevoerd, of nader onderzoek gepleegd worden.

WAT IS ER AAN DE HAND

De gemeente was er altijd als de kippen bij, als het ging om renovatie van complexen van woningbouwverenigingen. Het voordeel is duidelijk. Je hebt maar een type woning en maar één eigenaar, waarmee je als gemeente naast het noodzakelijke overleg in de buurt, mee aan de slag moet.

Bij het particuliere bezit ligt dat moeilijker. Veel verschillende woningen en eigenaren, die in een groot aantal gevallen helemaal niks willen. Ze zijn zot op de huurpenningen, maar onderhoud, hò maar, laat staan verbeteren. De gemeente heeft daarom steeds dit probleem voor zich uitgeschoven, totdat men in onze buurt wel moest. Veel woningen zijn inmiddels gerenoveerd, anderen komen aan de beurt. De bewoners van particuliere woningen moesten toezien, hoe hun buren, vrienden en kennissen op prachtige woningen terecht kwamen, terwijl zij op hun krot achter moesten blijven, waar ze vaak al vele jaren onder elendige omstandigheden hebben moeten bivakkeren.

HET AKZ KNOTT VOOR ALLE BEWONERS

Door het AKZ is gesteld, dat verdere renovatie en nieuwbouw in de buurt alleen dan zinvol is, als ook alle bewoners daarvan kunnen profiteren. Het mag niet zo zijn, dat je alleen mazzel hebt als je in een woning van de woningbouwvereniging woont en dat je pech hebt, als je in een particuliere woning woont.

Een eerste stap in de goede richting is reeds gezet. Voor de nieuwbouw Silo/van Heemskerckstraat zijn alle urgenten uit de buurt aangeschreven. (zie elders in deze Turfschip). Zij kunnen meedenken en meepraten met het ontwikkelen van de plannen en kunnen daarom aanspraak maken op zo'n nieuwe, nog te bouwen, woning.

Maar dat zijn niet de enige mensen, die in een rotpositie zitten. Jongeren zijn vaak gedwongen om te kraken, omdat ze helemaal geen woning kunnen krijgen en zit een gezin met twee kinderen op een krappe 3-kamerwoning ook niet in een nood situatie? Ook zij hebben recht op goed wonen.!

EEN NIEUWE METHODE ZEKER VOOR AMSTERDAM!

In Rotterdam heeft de gemeente de oplossing gevonden voor het probleem van de particuliere huurwoningen. Zij heeft bijna alle woningen in de oude buurten aangekocht. Dan pas kan met de bewoners echt overlegd worden, wat met de woningen moet gebeuren, omdat er dan garanties zijn voor de uitvoering.

In Amsterdam ligt 't anders. De gemeente zegt minder geld te hebben en heeft ook nog nauwelijks woningen aangekocht. Toch is onze projectgroep er tegenaan gegaan en heeft het intensieve overleg gevoerd. Dat is een goede zaak.

Het opgestelde plan wordt voor deze zomer aan het college van burger-

WANNEER START DE UITVOERING?

Door Volkshuisvesting is gesteld dat 'deo volente' (als Polak het wil) begin '81 met de uitvoering kan worden gestart, maar met welke woningen wordt gestart?

De gemeente is momenteel bezig met het verwerven van panden, maar wat gaat er gebeuren als een particuliere eigenaar, niet wil verkopen, noch de voorgestelde maatregelen wil treffen. In zo'n situatie zijn de bewoners de dupe.

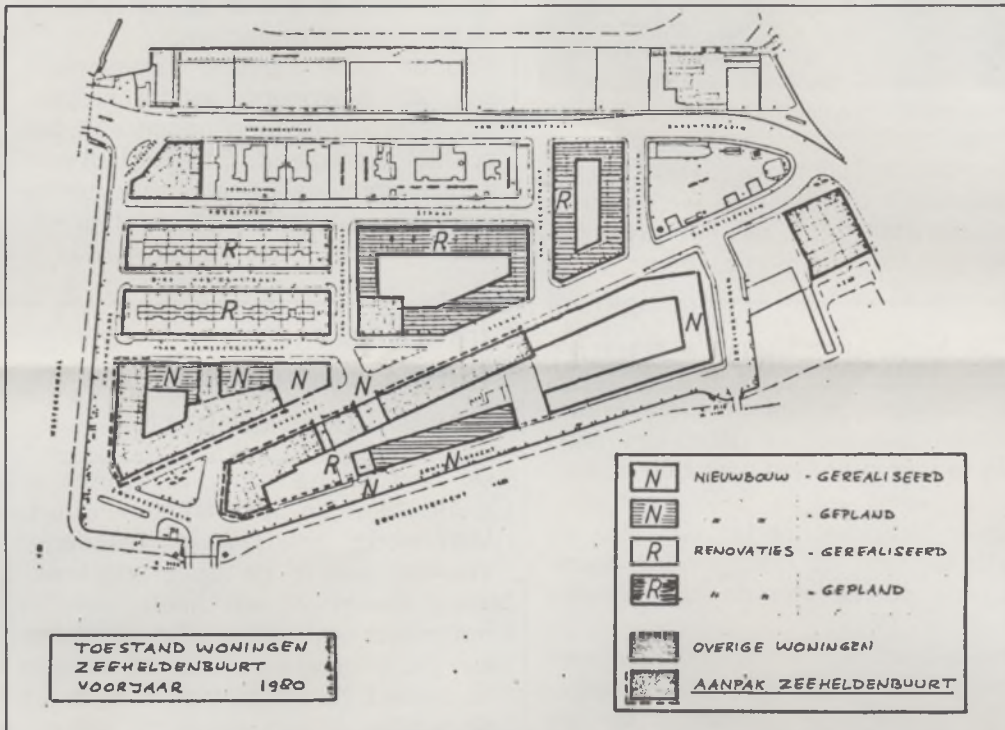
HOE STAAT HET MET DE ANDERE WONINGEN

Deze 250 woningen, die nu op de nominatie staan om aangepakt te worden, vormen een groot deel van de particuliere woningen in de buurt. De andere woningen staan op het Barentszplein hoek Westerdoksdijk, de Barentszstraat hoek van Linschotenstraat en Roggeveenstraat hoek van Diemenstraat. Zo'n 80 in totaal. Wat willen de bewoners en wat is er mogelijk. Hoe is het met de bouwtechnische staat van de woningen gesteld?

Allemaal vragen, die de komende tijd beantwoorde moeten worden.

Zoals u ziet, de eerste stappen zijn gezet. Dat is een prima zaak, maar laten we elkaar geen mietje noemen. Er blijft nog zoveel liggen, dat er de eerstkomende tijd nog ontzettend hard gewerkt zal moeten worden, willen we de noodzakelijke resultaten n.l. goed en betaalbare wonen in een leefbare buurt voor iedereen in de wacht kunnen slepen.

De redactie

Adressen:

Bestuurscontacten, woensdagmiddag van 14.00 tot 16.00 uur. Bokkinghagen Barentszplein 65 tel: 234422

Ambtelijke Projectgroep Spaarn-dammer- en Zeeheldenbuurt Wibauthuis, Wibautstraat 3, telefoon: 5963112

Na 1 april (geen grap!) Spinhuis, O.Z. Achterburgwal 185, tel: 552.2859

HOE STAAT HET MET DE HUREN

Voor 30% van de woningen is instand houding voorgesteld. Dat zal in vele gevallen het wegwerken van achterstallig onderhoud betekenen. Dat mag geen huurconsequenties hebben. De eigenaar is namelijk verplicht om z'n woningen te onderhouden. Daarvoor krijgt hij de maandelijkse huur.

Voor 42% van de woningen wordt lichte verbetering voorgesteld. Dat mag niet inhouden, dat gelijk met b.v. de aanleg van 'n douche alle achterstallige onderhoud weggewerkt wordt, waarvoor de bewoners de volle mep kunnen gaan betalen.

Zo vroeg mogelijk moeten over dit probleem afspraken gemaakt worden. Als buurt zijn we tegen de toepassing van de 2 1/2 %-regeling. Ons eisenpakket is toegelicht is de speciale aktiekracht voor de tentoonstelling in januari van dit jaar. De huren mogen zeker niet hoger worden, als de huren in de gerenoveerde woningen in de buurt (H en I blokken). Daar is namelijk veel meer aan de woningen gedaan, dan er nu zal gaan gebeuren.

meester en wethouders aangeboden. Zij moeten (positief) beslissen en de benodigde gelden vrij maken. Ondanks deze goede stap vooruit, blijven er nog heel wat vragen liggen, waar u en wij ons nu al mee bezig moeten houden.

WELKE GARANTIES HEBBEN WE

Eigenaren vinden vaak, dat ze niets met de buurt van doen hebben, de goeden overigens niet te na gesproken. Zij kijken in eerste instantie naar hun eigen portemonnaie. Sommigen zouden van de situatie gebruik kunnen maken om de bewoners onder het mom van renovatie naar een andere woning te laten verhuizen, de lege woning lux op te knappen en voor veel geld weer te verhuren of te verkopen.

De gemeente moet in samenwerking met het AKZ en u ervoor zorgen, dat dit niet kan gebeuren. Ook u kan daar wat aan doen. Hoort u iets, wat niet aan de haak is, geef dat dan direct op een het AKZ, Bestuurscontacten of de projectgroep. (adressen zijn elders in deze Turfschip opgenomen)

Arck van Noach

Hebben we sinds enige maanden op het Stenen Hoofd een voorziening erbij? Of, is het bittere noodzaak.

Zouden we moeten vluchten voor de winstgevende plannetjes van de gemeente die op die plek luxe appartementen wil gaan bouwen, die het uitzicht van onze woningen gaan verpesten. Informatie krijgen we niet, een ark wel, maar daar kunnen we alleen maar mee vluchten en wachten tot de speculatiegolf over Amsterdam is geraasd.

Oh, hoe lang moeten wij nog wachten op een beleid, wat vriendelijk is voor de Amsterdammers, i.p.v. voor het geld.